

da den jo skal kunne opmuddre paa større Dybde, end det tidligere var bestemt, saa vilde den dog alligevel med det Samme ogsaa kunne være til større Nytte for de andre Havne. Mit Ønske gaar altsaa ud paa, at de to ærede Minister — forsaavidt som det skulde være fornødent — ved et Ændringsforslag til 3die Behandling vilde udtrykke, hvilke Fordringer der maatte stilles til en saadan Muddermaskine, for at den i paafølgende Tilfælde kunde udføre den Opgave, man har tænkt sig. Under Nr. 196 i Betænkningen findes en Udtalelse angaaende Uddelingstiden for de Beløb, som man bevilger til uformuende Sømænd. Det udtales der, at man ønsker, at Uddelingen skal finde Sted fire Gange om Aaret, nemlig inden 1ste Marts, 1ste Juni, 1ste September og 1ste December, saaledes at de, som i den næstfølgende Examenstermin, ville tage den almindelige Styrmandsøgemænd — altsaa inden det forrige Kvartals Slutning — kunde være vidende om, hvorvidt de vilde faae en saadan Understøttelse til en videre Uddannelse, saa at de kunne have Tid til at forfølge paa at opnaae andre Hjælpekilder, som disse fattige Mennesker som oftest ere nødsagede at ty til, for at kunne faae opfyldt deres Ønske om at faae dels den lovbestaaende Uddannelse og dels den i høi Grad vanskelige videregaaende Uddannelse. Jeg skal angaaende dette Punkt udtale, at det er kommet til min Kundskab, at den ærede Minister — og, saavidt jeg har forstaaet, ønskes dette ogsaa fra andre Sider — at disse fire Datoer skulle forandres til en Maaned senere, saaledes at der istedetfor 1ste Marts o. s. v. kom til at staa 1ste April, 1ste Juli, 1ste Oktober og 1ste Januar. Jeg har ikke konfereret med Finantsudvalget om denne Sag, men saavidt jeg kan forstaa Finantsudvalgets Opfattelse, tror jeg her at turde sige, at der for dette Ønske fra Administrationens Side, naar den ærede Minister iverigt vil gaa ind paa Tanken i Finantsudvalgets Forslag, Intet er i Veien fra Finantsudvalgets Side. Spørgsmaalet skal blive behandlet mellem anden og tredie Behandling og, saafremt jeg tier stille ved tredie Behandling, taler jeg her i Overgangsstemmelse med Finantsudvalgets Opfattelse, at mødefornomme Ministeren med Hensyn til de 4 Tal. Under Nr. 200 vil man finde omtalt Sundhedsforholdene paa Logisffibet, som Udvalget har gjort til Gjenstand for sin Opmærksomhed. Den Erklæring, der findes opført i Tillæg B. Sp. 551—552 har ikke kunnet overbevise Udvalget om, at der ikke i den Henseende er nogen Mangel tilstede. Det angives nemlig, at der har været 232 anmeldte Syge af c. 1250. Disse Tal ere ganske vist temmelig store — det bliver nemlig c. 20 pCt. af hele Befolkningen, der have været syge, det vil sige c. hver 5te Mand — men skulde de bevise Noget med Hensyn til Skibet, maatte det tillige være oplyst, hvormange Belægningsdage der har været og hvormange Sygedage, thi det er be-

kjendt, at en meget stor Del af dette Antal, 1250, er meget fort paa Logisffibet. Smidlerid har man endt den mundtlige og skriftlige Forhandling om dette Forhold med en Opfordring til Ministeren om at have sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen og navnlig søge at undgaa en for stærk Belægning, idet man iverigt har forhandlet, men dog ikke stillet Forslag om et større og hensigtsmæssigere Logisffib. Den ærede Minister har — det tør jeg allerede sige — stillet sig velvillig overfor Udvalgets Opfordring og, saavidt jeg har opfattet den ærede Ministers Forhandling med Udvalget om dette Spørgsmaal, modtager han denne Opfordring. Med Hensyn til Punkt 205 skal jeg kun sige, at det er et temmelig underordnet Spørgsmaal. Det angaar kun meget faa Mennesker og gjælder Lønningsforholdet for Mandskabet ved Vagervæsenet. Man ønsker, at den Forskjel, som man tror er tilstede mellem den almindelige Syre og den Syre, som Mandskabet ved Vagervæsenet har, ikke bør være saa stor, som den vistnok er. Da der med Hensyn til Punkt 206 ikke foreligger noget Forslag om Ordningen af denne Sag, har jeg forsaavidt ingen Anledning til at udtale mig derom, og jeg skal derfor hermed slutte mine Bemærkninger angaaende dette Affnit.

Dinesen: Den ærede Ordfører udtalte sig imod at benytte Kanonbaade til Transportfartøier. Jeg gaar ud fra, at det var en Fortalelse af den ærede Ordfører, idet det, man har været imod, just ikke var at benytte de nuværende Kanonbaade til Transportfartøier, men imod at benytte dem som Bugserfartøier for de Transportbaade, der ingen selvbenægende Gvne have (Berg. Sa!), og det er ikke alene i Udvalget, men ogsaa hos mange Andre, at der har været en meget stærk Tvivl om, hvorvidt det maatte være rigtigst at benytte saadanne Kanonbaade til Bugserfartøier, idet man vistnok derved udsætter baade Materiel og Menneskeliv for Fare. Jeg vil benytte denne Anledning til at spørge den ærede Minister, om der ikke er gjort for Tid med Hensyn til Udvidelsen af Transportmateriellet. Det forekommer mig, at, saaledes som vi ere situerede i Danmark overfor den Opgave at forsvare vort Land, hvor saa overordentlig Meget kommer an paa at vedligeholde Forbindelsen mellem Landsdelene, hvilket kun kan bringes istand ved hensigtsmæssige og gode Transportmidler, er der Grund til at spørge, om der ikke er gjort for Tid i denne Retning, og til at undersøge alvorlig, hvilke Midler vi da kunde anskaffe os, for at være bedre istand til at foretage de Overførsler af Hæder og Materiel, som der under saadanne Omstændigheder kan være Tale om. Det er jo Transportmidler, som ogsaa i Fredstid kunne finde deres Anvendelse. Der er et andet Spørgsmaal, som jeg tror kan gøres til Gjenstand for Dmtale i dette Dieblif, naaget der